

Súd: Okresný súd Galanta  
Spisová značka: 27T/45/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320010519  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Maniačková  
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2320010519.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta samosudkyňou JUDr. Katarínou Maniačkovou v trestnej veci obžalovaných: P. S. v bodoch 1 - 4 obžaloby pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v bodoch 3 - 4 obžaloby, sčasti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 3. obžaloby a ušlého obžalovaného W. O. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v bode 3 obžaloby na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. marca 2021 v Galante takto

### rozhodol:

Obžalovaní: X. P. S., E.. XX.XX.XXXX K. M., trvale bytom E. B. XXX/X,  
M., t. č. vo väzbe v Ú. E. K. J. F. S. W. Ú. E.  
K. K. P.,

X. W. O., E.. XX.XX.XXXX K. M., trvale bytom Š. S. XXX/XX,  
M.,

sú vinní, že

1/ obžalovaný P. S. od presne nezistenej doby do 9:00 hod. dňa 04.12.2019 neoprávnene vnikol do uzatvoreného objektu bytového domu v S. E. Q. T. XXX/X, kde odcudzil 1 kus kamerového zariadenia značky SHARP 650 TVL a 2 kusy kamerových zariadení značky MIDC 3610, ktoré boli namontované pri hlavnom vchode nad vchodovými dverami a nad výťahmi, čím poškodenej spoločnosti E. B. S., S.. X.. F., spôsobili škodu vo výške 267 eur,

2/ obžalovaný P. S. dňa 04.12.2019 v čase okolo 23:00 hod, cez neuzamknuté dvere neoprávnene vnikol do budovy K. L. K. K. Ú. E. G. XXXX/XX, odkiaľ z predsiene odcudzil bezpečnostnú kameru značky ZMA EXDM B25A, potom sa výťahom vyviezol na piate poschodie, kde odcudzil kľúče od bytu č. XXX, ktoré boli v zámku z vonkajšej strany dverí, čím spoločnosti B., S.. X.. F., spôsobil škodu vo výške 210 eur,

3/ obžalovaní P. S. W. W. O. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 05.12.2019 v čase okolo 8:00 hod. neoprávnene vnikli do budovy K. L. K. K. Ú. E. G. XXXX/XX tak, že vonkajšie vchodové dvere P. S. otvoril s pravým kľúčom odcudzeným dňa 04.12.2019, následne na 5. poschodí budovy z technickej miestnosti spoločne odcudzili televízor značky Philips čiernej farby patriaci spoločnosti B., S.. X.. F., potom s pravým kľúčom otvorili dvere bytu č. XXX, kde býval poškodený A. G. a bez jeho súhlasu vošli do bytu, odkiaľ odcudzili televízor značky Samsung, notebook značky ASPIRE, typ C.-XXXX, čiernej farby, nabíjačku na telefón značky Samsung, zimný kabát značky H&B a myš k počítaču značky Roccat Lua, čím poškodenej S. B., S.. X.. F., spôsobili škodu vo výške 90 eur a A. G. spôsobili škodu vo výške 395 eur a neoprávneným vniknutím porušili jeho domovú slobodu,

4/ obžalovaný P. S. dňa 10.12.2019 v presne nezistenom čase v obci B. S. bez súhlasu preliezol súvislé oplotenie obývaného rodinného domu so súpisným číslom XXX vysoké asi 190 cm, dostal sa na pozemok, cez neuzamknuté vchodové dvere bez súhlasu vnikol do miestnosti chodby rodinného domu, odkiaľ z peňaženky, ktorá bola uložená v kabáte zavesenom na vešiakovej stene, odcudzil finančnú hotovosť vo výške 70 eur, z peňaženky uloženej v dámskej kabelke položenej na drevenej skrinke odcudzil finančnú hotovosť vo výške 90 eur a dve krabičky cigariet značky Golden Gate, čím poškodenému A. Š. W. O. Š. spôsobil škodu vo výške 160 eur a neoprávneným vniknutím porušil ich domovú slobodu,

teda

obž. P. S.:

- sčasti sám (body 1, 2, a 4) a sčasti spoločným konaním (bod 3) si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal vlámaním, spáchal čin závažnejším spôsobom konania  
- na viacerých osobách

- sčasti sám (bod 4) a sčasti spoločným konaním (bod 3) neoprávnene vnikol do obydlija iného

obž. W. O.:

- v bode 3 spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného, spáchal čin závažnejším spôsobom konania - vlámaním

- v bode 3 spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

čím spáchali

obž. P. S.:

- v bodoch 1 až 4 pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obž. W. O.:

- v bode 3 prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

za to sa odsudzujú:

obž. P. S.:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

obž. W. O.:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 03.06.2020, sp. Zn. OT/62/2020, právoplatný dňa 03.06.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, zrušením stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému P. S. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému:

- E. B. S., S. X. F., P. XXXX, S., škodu vo výške 267 (dvestošesťdesiatšesť) eur,
- B., S. X. F., K. Č. X, škodu vo výške 210 (dvestodesať) eur,
- A. Š., E. XX.XX.XXXX, I. B. S. XXX, škodu vo výške 160 (stošesťdesiat) eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť

- Z. B., S. X. F., K. Č. X, škodu vo výške 90 (deväťdesiat) eur
- Z. A. G., E. XX.XX.XXXX, J. I. K. Ú.,  
G. XXXX/XX, škodu vo výške 395 (tristodevät'desiatpäť) eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodených:

- E. B. S., S. X. F., P.X. XXXX, S.,
- DIOFA, s. r. o., Vozokany č. 6,
- Martin Holzner, nar. 29.08.1995, trvale bytom Veľké Úľany, Hlavná 1554/59  
so zvyškom na nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Dňa 7.5.2020 prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta podal na tunajší súd obžalobu č. k. 1Pv 615/19/2202-28 na obžalovaných P. S. W. W. O. na skutkovom a právnom základe bližšie tam špecifikovanom.

Dňa 19.1.2021 došlo k zmene v osobe samosudcu a preto súd vyzval obžalovaných a ich obhajcov na oznámenie, či súhlasia so zmenou v osobe samosudcu, inak bude súd postupovať podľa § 277a Tr. por. Obhajoba zhodne vyjadrila písomne súhlas so zmenou samosudcu.

Obžalovaný väzobne stíhaný P. S. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2020 po poučení zo strany súdu podľa § 257 Trestného poriadku po porade s obhajcom učinil vyhlásenie o svojej vine zo všetkých skutkov mu obžalobou kladených za vinu. Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a preto následne vykonával dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste a náhrade škody. Nakoľko sa však obžalovaný S. a prokurátor po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať odvolanie, súd postupom podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku vo vzťahu k obžalovanému S.Ó. vyhotovil zjednodušený rozsudok, ktorý neobsahuje odôvodnenie.

Pokiaľ ide o obžalovaného W. O., operatívnym zisťovaním odboru kriminálnej polície Galanta bolo zistené, že obžalovaný O. spoločne so svojou priateľkou a jej dvoma deťmi odišiel koncom júla 2020 do G.. Následne bol vo veci vydaný príkaz na zatknutie dňa 2.9.2020, keďže ten bol bez výsledku, dňa 21.9.2020 bolo vydané opatrenie, ktorým súd rozhodol, že sa proti obžalovanému O. bude konanie viesť ako proti ušlému a vo veci bol mu ustanovený obhajca.

Ušlý obžalovaný O..

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie k výroku o vine, treste, náhrade škody a ochranného opatrenia vo vzťahu k obžalovanému O.C.: výsluchom spoluobžalovaného P. S., so súhlasom obhajkyne ušlého obžalovaného a prokurátorky prečítaním výpovede z prípravného konania svedka - poškodeného Y. A. z č. l. 78-102, svedka poškodeného A. G. z č. l. 125, svedka B. B. na č. l. 131, svedka O. D. na č. l. 137-138, svedka P. S. na č. l. 147, prečítaním zápisnice o obhliadke pod bodom 9 obžalobného návrhu na č. l. 195, prečítaním odborného vyjadrenia k škode vo vzťahu k skutku v bode 3. obžaloby na č. l. 303-304, so súhlasom obhajkyne ušlého obžalovaného a prokurátorky prečítaním znaleckého posudku Č.. XX/XXXX na č. l. 176-193, oboznámením podstatného obsahu súdneho spisu Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. OT/62/2020, prečítaním výpisu z registra trestov ušlého obžalovaného O..

Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd hodnotiac produkované dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomnej súvislosti v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. dospel bez akýchkoľvek rozumných pochybností k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete v bode 3. výroku o vine tohto rozsudku a po právnej stránke tento kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, teda v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate z dôvodu naplnenia aj kvalifikačného momentu spočívajúceho v tom, že obžalovaný skutok spáchal závažnejším spôsobom konania, teda vlámaním v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Súd nepovažuje za nesúladne s § 168 ods. 1 Tr. por., keď v odôvodnení tohto rozsudku nebude uvádzať podrobný obsah výpovede svedkov, obsah znaleckého posudku, odborného vyjadrenia a vykonaných listinných dôkazov. V rámci záverov o preukázaných skutkových zisteniach súd na jednotlivé dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti poukáže, a uvedie, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu, náhrade škody a ochranného opatrenia. Napokon zápisnice o hlavnom pojednávaní a ostatný obsah spisového materiálu poskytuje ucelený obraz o všetkých dôkazných prostriedkoch, o ktoré súd svoje skutkové zistenia opiera.

K výroku o vine ušl. obžalovaného O..

Pokiaľ ide o výrok o vine, tak súd poukazuje na výpoveď spoluobžalovaného S. učenú, po prijatí jeho vyhlásenia o vine, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.10.2020, ktorý popísal participáciu obžalovaného O. na trestnej činnosti žalovanej v bode 3. obžaloby, okolnosti predchádzajúce spáchaniu tohto trestného činu, samotný priebeh spáchania skutku a čo nasledovalo po ňom. Uviedol, že keď sa predchádzajúci deň vozili, resp. v noci, zobral kľúče od dotknutého bytu na 5. poschodí a vrátil sa do auta, kde sedel spoluobžalovaný O., F. S. sa ho spýtal, či s ním pôjde ďalší deň do toho bytu, že má kľúče, s čím obžalovaný O. súhlasil. Uviedol, že on si z bytu zobral bundu a televízor a O. si zobral notebook a nabíjačku. Bundu si nechal, televízor predal, nejaké peniaze dal O., pričom ako tento naložil s notebookom, uviesť nevedel. Svedecká výpoveď S. je podporená výpoveďami nepriamych svedkov. Poškodený Y. A., ktorý je konateľom poškodenej spoločnosti B., S..X..F. uviedol, že mu volal poškodený A. G., ktorý je nájomníkom dotknutého bytu na 5. poschodí, že nemá kľúče od budovy a od vchodových

dverí, následne keď si zabezpečil náhradné kľúče mu obratom volal, že má vykradnutý byt. Vchodové dvere neboli poškodené, je na nich z vonkajšej strany guľa, čiže evidentne si páchatel otvoril kľúčmi. Je zrejmé, že výpoveď poškodeného A. plne podporuje tvrdenie spoluobžalovaného S., že si zobral kľúče od predmetného bytu. Tiež výpoveď korešponduje v celom rozsahu s výpoveďou spoluobžalovaného S. a svedka poškodeného A. G. v časti odcudzených vecí. Svedok O. D. uviedol, že požičiaval svoje auto obž. S., že ho mal požičané aj na začiatku decembra 2019 a keď mu ho obž. S. prišiel vrátiť, ponúkol mu televízor, v tom čase s ním bol v aute aj obž. O.. Pričom na otázku kde boli, povedali svedkovi D., že boli vo K. Ú., rovnako tak svedok P. S. potvrdil, že mu obžalovaný S. ponúkal televízor a zasa svedok B. v zhode so svedkom D. Q. uviedol, že tento priniesol do jeho bytu televízor, ktorý mal od obž. S.. Tieto svedecké výpovede v svojom súhrne poskytli logický podklad pre vyslovenie o pravdivosti výpovede spoluobžalovaného S. k trestnej činnosti spoluobžalovaného O., ktorej trestnej činnosti sa dopustili ako spolupáchateľa. Z výpovedí je zrejmé, že obžalovaný S. hovoril pravdu, keď uviedol, že deň, respektíve noc pred spáchaním skutku sa vozil v aute so spoluobžalovaným O., keď z výpovede svedka D. je zrejmé, že auto mal požičané od neho, že s ním v aute bol O. zasa nepriamo vyplýva z výpovede svedka D., keďže sa s ním nachádzal vo vozidle aj v čase, keď bol auto vrátiť svedkovi D., tiež svedok potvrdil, že mu obaja povedali, že boli vo K. Ú. a vzápätí mu obž. S. ponúkol televízor. Súd tvrdenie obhajoby o tom, že jediným usvedčujúcim dôkazom o vine obžalovaného O. je výpoveď S., ktorej výpovedi však nemožno veriť, lebo sa ňou pre seba snaží získať miernejší trest, vyhodnotil ako tendenčné s cieľom dosiahnuť pre svojho klienta beztrestnosť, keď v svetle vykonaného dokazovania je zrejmé, že sa obžalovaný O. dopustil skutku spoločne s obžalovaným S. tak, ako je uvedené v skutkovej vete v bode 3 výroku o vine, pričom absolútne absentuje akákoľvek motivácia obžalovaného S. vymýšľať si, keďže on sám sa priznal k všetkým skutkom mu kladeným za vinu a ich spáchanie úprimne oľutoval. S ohľadom na to, je potom iracionálne myslieť si, že opísanie trestnej činnosti v bode 3. na ktorej participoval so spoluobžalovaným O. by bola nepravda. Navyiac žiaden produkovaný dôkaz nepreukázal nevierohodnosť výpovede spoluobžalovaného S..

Súd na tomto mieste uvádza, že postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obžalobou - a to oboznámenie kamerového záznamu na č. I. 398, kamera 8, nakoľko sa týka okolnosti, ktorá bolo zistená už inými vykonanými dôkazmi.

K výroku o treste ušl. obžalovaného O.C..

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.).

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu ukladal obžalovanému trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, keď mal preukázané, že prejednaný trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s trestným činom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona spáchal obžalovaný dňa 5.12.2019 teda pred tým, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 0T/62/2020 zo dňa 3.6.2020 a zároveň trestné činy prejednané v tomto konaní sú vo viacčinnom súbehu s trestným činom tam prejednaným, keď medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený iný odsudzujúci rozsudok (pozn. skutok v konaní OS NZ napáchaný dňa 31.5.2020), eventuálne doručený trestný rozkaz toho istého obžalovaného.

Súd ukladal súhrnný trest podľa zásad pre uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, keďže v danej veci ide o viacčinný súbeh prečinov, podľa najprísnejšej trestnej sadzby zo zbiehajúcej

sa trestnej činnosti obžalovaného, z ktorej bol uznaný vinným a teda ukladal trest odňatia slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona. Čo sa týka výšky trestu odňatia slobody súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa

§ 36 Trestného zákona, ale naopak zistil dve priťažujúce okolnosti, a to že obžalovaný spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a že bol už za trestný čin odsúdený podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pri prevahe priťažujúcich okolností súd použil sprísňujúce ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona a postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a tak mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 2 rokov a 4 mesiacov do 5 rokov.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného vyplývajú najmä z jeho odpisu registra trestov možno konštatovať, že obžalovaný má sklony k protispoločenskému chovaniu a páchaniu trestných činov najmä majetkového charakteru. Rovnako tak možno konštatovať, že na obžalovaného zjavne predchádzajúce odsúdenia spojené aj s výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody nemali žiadny prevýchovný vplyv.

Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatel'a je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatel'ovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatel'a k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatel'a, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatel'a viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Na základe horeuvedeného potom súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na spodku zvýšenej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 2 roky a 4 mesiace, nakoľko dospel k záveru, že takto uložený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ich ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a 4 Trestného zákona konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, ako aj zisteným pomerom obžalovaného a možnostiam jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej a generálnej prevencie, pričom trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je aj dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

K výroku o ochrannom opatrení ušl. obžalovaného O..

Zo záverov znaleckého posudku Č.. XX/XXXX vypracovanom znalcom A.. A. Q., ktorý znalecký posudok bol prečítaný na hlavnom pojednávaní za súhlasu obhajkyne obžalovaného O. a prokurátora, vyplynulo, že tento navrhol uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Na základe uvedeného súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona v spojení s § 74 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktoré môže obžalovanému pomôcť eliminovať jeho závislosť na návykových látkach a tak mu napomôcť k tomu, aby sa kvôli svojej závislosti nedostával v budúcnosti do rozporu so zákonom.

K výroku o škode vo vzťahu k ušl. obžalovanému O..

Pokiaľ ide o škodu spôsobenú trestným činom, za ktorú obžalovaní zodpovedajú spoločne a nerozdielne, jej výška vyplýva z odborného vyjadrenia na č. I. 303 - 304 prečítaného na hlavnom pojednávaní, z ktorého je zrejmé, že obžalovaní poškodeným spôsobili škodu nasledovne: poškodenej spoločnosti B. vo výške 90 eur a poškodenému A. G. vo výške 395 eur. Nakoľko si však poškodení v trestnom konaní uplatnili škodu vyššiu, súd ich so zvyškom ich nárokov odkázal na civilný proces.

**Poučenie:**

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine vo vzťahu k obžalovanému Lukášovi Szabóovi nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (§ 257 ods. 5 Tr. por.)

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine obžalovaného Adriána Jelínka, výroku o treste o náhrade škody, o ochrannom opatrení možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Galanta na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku ( § 309 ods. 1 Trestného poriadku).